

”ראה בעונינו וריבה ריבנו”...

מגילה יז, ב: זמה ראו לומר גאולה בשביעית? אמר רבא מתוך שעתידין ליגאל בשביעית לפיכך קבעה בשביעית. והא אמר מר בשישית קולות בשביעית מלחמות (ורק) במוצאי שביעית בן דוד בא ווהיה מן הראוי א”כ לקבוע את ברכת הגאולה כברכה שמינית!! מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא. ומוסיף רש”י ומקשה: אף על גב דהאי גאולה לאו גאולה דגלות היא – אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו תמיד, דהא ברכת קיבוץ ובנין ירושלים וצמח דוד יש לכל אחת ואחת ברכה לעצמה לבד מגאולה זו (ואין אם כן שום טעם לקבוע את ברכת הגאולה שביעית דווקא)! אפילו הכי, כיון דשם גאולה עלה [=על ברכת הגאולה] – קבעה בשביעית. חז”ל עמדו על כך שהתפילה לגאולה “מן הצרות הבאות עלינו תמיד” תהיה דווקא הברכה השביעית, למרות שלמעשה עיקר הגאולה הבעל”ט יחול בשנה השמינית, ולמרות שברכת הגאולה אינה עוסקת לא בקיבוץ גלויות ולא בבנין ירושלים ולא בביאת המשיח, מפני ש”שם” גאולה נקרא דווקא על השנה השביעית שבה הקשיים מקדשים את החומר, שבה ניתן לחוש שבעגלא ובזמן קריב “יִהְיֶה עַל מַצְלוֹת הַסּוֹס קִדְשׁ לֵה” (זכריה יד, כ).

אנו עומדים עתה לקבל את פניה של שנת מוצאי שביעית, אחרי שנת שמיטה שאור וחושך שימשו בה בערבוביא, הישגים בולטים וכשלונות חמורים כמעט בכל תחום, מבפנים ומבחוץ, בענייני חומר ובענייני רוח; בעיקר גברו בה סימני שאלה חמורים וכואבים לגבי דרך ההתנהלות הציבורית והערכית של ראשיה שריה ויועציה בעבר ובהווה. נראה שחז”ל רצו לקבוע בלבנו בתפילתנו ערב ובוקר וצהריים, שכל הסיבוכים המקדימים את הגאולה השלמה גם הם חלק מהותי ממנה; אין צורך להיות נביא כדי לקבוע שאנו נמצאים בעיצומם של מאורעות גדולים ועצומים, לעמנו ולעולם כולו, שבסיומם הקרוב בעזרה”ת נזכה להשלמת קיבוץ הגלויות ולבנין ירושלים, ולקבלת פני משיח צדקנו.

אני רוצה להודות להנהלת ישיבת שעלבים על תמיכתה בהמשך קיומו של המעיין, ובימים אלו לאו מילתא זוטרתא היא. אני מבקש בהזדמנות זו גם להתנצל לפני רבים וטובים ששלחו מפרי רוחם ועטם למערכת המעיין, ולצערם ולצערנו פרסום דבריהם מתעכב; המקום על גבי דפי המעיין מוגבל, ושיקולי עריכה שונים (ששותפים להם כלל חברי המערכת) מכריעים מה יפורסם ומתני.

...”וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה”!

העורך